

[Aksel Larsen.]

dækning for de ekstraudgifter, man kommer og bebyrder os med for at afbøde den valutakrise, som arbejderne ikke er skyld i.

Hans Rasmussen: Jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal foretage sådanne taktiske beregninger om, hvordan stemmerne her i tinget kan fordele sig; det plejer jo aldrig rigtig at holde, når afstemningen skal føres ud i praksis. Jeg kan heller ikke rigtig se, hvorfor det ærede medlem er optimistisk med hensyn til, at hvis hans parti stillede sit forslag om den militære tjenestetid, skulle de radikale nok stemme med. Jeg har siddet nogle år i dette høje ting, og jeg har aldrig set det radikale venstre give tilslutning til de forslag, som er fremsat af det kommunistiske parti, ligegyldigt hvilken retning de har haft.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Lindberg og jeg har understreget, hvorfor vi går ind for dette beregningsgrundlag. Det er, fordi vi ser sagen som en helhed. Når vort parti her i tinget ikke kan skrive betingelserne, må vi forhandle os tilrette, og af to ulemper vælger man den mindste. Det har vi også gjort i denne situation, ihvorvel vi godt kan se, at det rent principielt ville være heldigere, at man ikke anfægtede pristalsreguleringen. Vi har lov til at drage den konklusion, at vi ved at deltage i dette forlig gør arbejderne og fagbevægelsen en større tjeneste end ved at lade det hele gå i stykker og komme ud i en uvis tilstand, hvor vi ikke ved, hvor det hele vil ende.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlggaard: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at ikke alle ville komme til at bidrage til at løse kriseproblemerne. Det kan det ærede medlem være overbevist om at alle kommer til på den ene eller den anden måde. Der er ikke mange, der vil komme til at unddrage sig byrderne ved den sanering, der skal ske. Det gælder også med henblik på de forslag, vi behandler her i dag, det gælder med hensyn til tobak, spiritus, jernbanebilletter og med hensyn til afbetalingsloven, som vi vedtog forleden dag. Jeg tror også, at den allerstørste del af befolkningen er rede dertil, og det ærede

medlem skulle ikke bidrage til at svække den vilje, som ellers er tilstede.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg agter at bidrage alt, hvad jeg kan, til at svække viljen til at løse krisen på den måde, som man agter at gøre det, eller efter de linier, som har været foreslået dels fra regeringens side, dels fra anden side her i tinget. Jeg agter at gøre det, fordi jeg anser det for fuldkommen urimeligt. Valutakrisens årsager er en dårlig handelspolitik, indordning under fremmede magters økonomiske interesser, for høje militærundergifter og kapitalistisk valutaspækulation, og det er fuldkommen skandaløst, at man så kommer og siger til den arbejdende befolkning: I skal betale regningen, det er jer, der bruger for meget, og det er derfor, vi har valutakrise.

Hvad angår mine beregninger over stemmefordelingen her i salen, så har det ærede medlem hr. Hans Rasmussen måske bemærket, at nu har det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard været heroppe, og han brugte langtfra den taletid, han havde ret til at bruge, men det ærede medlem sagde ikke, at det radikale venstre ville være modstander af, at der blev grebet ind mod valutaspækulation, det ærede medlem sagde ikke, at det radikale venstre ville være modstander af, at soldaternes tjenestetid blev sat ned med det samme, og at de militære udgifter blev sat yderligere ned, det ærede medlem sagde ikke, at han ikke ønskede bedre handelsforhold med udlandet end dem, vi har. Det ville det ærede medlem sikkert have sagt, hvis han ville have støttet det ærede medlem hr. Hans Rasmussen.

Det, det drejer sig om, er ikke, hvorvidt det radikale venstre vil stemme for kommunisternes forslag. Det, det drejer sig om, er, at hvis regeringen kom med forslag på linie med det, kommunisterne har foreslået, så ville regeringen kunne sikre sig flertal her i dette høje ting, og så ville man virkelig få løst valutakrisen. Man kan ikke vælte ansvaret fra sig ved at sige: vi risikerer, at de radikale ikke vil stemme for kommunisternes forslag. Det, det drejer sig om, er: Hvad vil regeringen, hvad vil socialdemokraterne her i salen — det er trods alt det største parti?